

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. III-S1-1459/75-2
od 3. IX 1975.

Vijeće: Ivo Bešker, Gavro Badovinac, mr Zvonimir Aržek

Lučki skladištar - Netočno iskladištenje robe - Za troškove prouzrokovane netočnim iskladištenjem robe sa strane skladištara odgovara i špediter koji je primio robu jer je bio dužan kontrolirati koju robu prima prilikom iskladištenja - Skladištarovi radnici kod ukrcaja iskladištene robe u vozilo rade u ime špeditera koji od skladištara prima robu

Tužitelj je špediter, a tuženi je lučki skladištar.

Sporno je među strankama da li je tuženo poduzeće "Luka", kao skladištar i slagač dužno naknaditi tužitelju špediteru štetu koja je nastala time da je tuženi pogrešno iskladištio i predao tužitelju umjesto 26 sanduka pamuka 26 sanduka stakla, koje je zatim nakon što je ta roba bila utovarena u kamion tužitelj otpremio svom nalogodavcu u Čehoslovačku. Uslijed pogrešnog iskladištenja i otpreme robe nastala je šteta.

Rješavajući spor prvostepeni sud nakon provedene rasprave i izvedenih dokaza utvrdio je kao nespornu činjenicu da je tuženi kao skladištar postupajući po dispoziciji tužitelja greškom iskladištio i predao tužitelju tuđu robu, koju je ovaj otpremio u Čehoslovačku. Tuženi kao skladištar odgovoran je prema trećoj osobi za svaku štetu koja je mogla nastati na iskladištenoj robi od časa iskladištenja do njenog povratka u skladište, dok je tužitelj odgovoran za sve troškove koji su nastali nakon što mu je pogrešno iskladištena roba predana, tj. odgovoran je za troškove koji su nastali nepravilnim raspolaganjem s tuđom robom. Pošto se spor odnosi na tužiteljeve troškove koje je imao od časa iskladištenja i otpreme tuđe robe, to sud smatra da za tako nastale troškove tužitelju nije odgovoran tuženi.

Tužitelj žalbom pobija presudu u dijelu kojim je odbijen sa viškom tužbenog zahtjeva zbog nedovoljno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava i predlaže da se presuda u pobijanom dijelu kojim je tužitelj odbijen sa zahtjevom preinači i u cjelosti udovolji tužbenom zahtjevu, odnosno da se

presuda u pobijanom dijelu ukine i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

Iz nesporno utvrdjenog činjeničnog stanja da je tuženi dobio pravilnu dispoziciju, ali je nije uredno ispunio, smatra tužitelj da se ne može tuženog osloboditi odgovornosti za neuredno ispunjenje dobivenog naloga za iskladištenje i utovar robe.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

Prvostepeni sud rješavajući spor utvrdio je sve činjenice odlučne za pravilno rješenje spora, pa je na temelju tako utvrdjenog činjeničnog stanja donio pravilnu presudu.

Iz utvrdjenog činjeničnog stanja slijedi da je tuženi po dispoziciji tužitelja pogrešno iskladištio umjesto 26 sanduka pamučnog prediva 26 sanduka stakla, koju je robu tužitelj otpremio svom krajnjem korisniku u Češku, te je uslijed toga došlo do troškova reekspedicije. Iz činjenice da je tuženi pogrešno iskladištio robu slijedi svakako odgovornost tuženoga za eventualno nastalu štetu, međjutim jednako je za nastalu štetu kriv i tužitelj kao primalac iskladištene robe i otpremnik iste. Naime, očito je obzirom na poslovne odnose tužitelja kao špeditera i tuženog kao skladištara da je tuženi dužan iskladištiti robu i na pragu skladišta predati je tužitelju. Obzirom na to radnici tužitelja prilikom iskladištenja robe i njenog ukrcaja na kamion radi dalje otpreme bili su dužni da iskladištenu robu pregledaju i utvrde da li ona odgovara robi koja se prema dispoziciji imala iskladištiti. Do pogrešnog iskladištenja robe, kao i dalje njene otpreme u Čehoslovačku došlo je prema tome propustom radnika tužitelja i tuženog, pa je prvostepeni sud osnovano uzeo da za štetu koja je nastala odgovaraju kako radnici tuženoga tako i radnici tužitelja.

U vezi izvršenja naloga (dispozicije) o iskladištenju i utovara robe za daljnju otpremu dužnost je skladištara da po dobivenom nalogu robu iskladišti i vrši nadzor da li oznake robe odgovaraju oznakama u dobivenoj dispoziciji.

Isto tako dužnost je primaoca robe i otpremnika da prilikom iskladištenja i prihvata robe iz skladišta, a prije njenog utovara u vozilo, izvrši pregled iste robe i utvrdi da li se radi o robi koju je otpremnik u smislu dobivenog naloga od svoga nalogodavca dužan dalje otpremiti.

Radnici skladištara ako vrše utovar iskladištene robe prilikom utovara i otpreme robe rade kao pomoćnici otpremnika, te je otpremnik dužan da vodi brigu o njihovom nadzoru i radu. Ukoliko rad odnosnih radnika nije uredan, dužan je odmah o tome obavijestiti stivadora. Što u predmetnom slučaju tužitelj kao otpremnik nije izvršio pregled iskladištene robe i utvrđivanje njenih osebina prije utovara u kamion od strane radnika tuženog skladištara i slagača za eventualne štete nastale takovim propustom snosi jednaku odgovornost kao i skladištar odnosno slagač koji je svojim propustom pogrešnu robu iskladištio i utovarao u prevozno sredstvo.

Ako je do štete došlo propustom radnika slagača i skladištara i radnika otpremnika, tada su za nastalu štetu odgovorni podjednako slagač i otpremnik.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. III-Sl-970/75-2
od 1.X 1975.

Vijeće: Ivo Bešker, Gavro Badovinac, prof.dr Branko Jakaša

Uskladištenje robe - Odgovornost skladištara za štetu prouzrokovanu poplavom - Skladištar za ovu štetu ne odgovara ako nije mogao, po redovitom slijedu okolnosti, pretpostaviti da će mu skladište biti poplavljeno

Tužitelj je uskladištio robu kod tuženog špeditera.

Medju strankama je nesporno da je tužitelj predao tuženom špediteru na uskladištenje 284.000 kg avariranog šećera; da je po nalogu ostavioca špediter isporučio i predao krajnjim korisnicima 236.470 kg; da tuženi nije iskladištio ostatak od 47.530 kg šećera, čija je vrijednost 102.189,50 din.

Sporno je medju strankama da li je tuženi špediter kao skladištar odgovoran za pokazani manjak uskladištenog šećera koga nije u mogućnosti isporučiti.

Rješavajući spor prvostepeni sud nakon što je primio na znanje sniženje tužbenog zahtjeva za din. 5.052,50 pobijanom presudom obvezao je tuženog da plati